

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 26. Doctrina. Incarnatio. Evcharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum II. fiat particeps, is jam sibi neque in cælo,
 A. C. 180. neque in terra ambulare videtur, sed in
medio Pleromate, jamque Angelum suum
fuisse complexus, ita stolide, & elatis su-
perciliis ingreditur. Alii dicunt, homi-
nem, qui de sursum est, moribus bonis esse
debere, ideo in externis actionibus gravi-
tatem fingunt; at plerique, cum se jam
perfectionis Christianæ apicem attigisse
contendant, de morum honestate nihil sol-
liciti, salutis vero securi, & præscii lo-
cum suæ felicitatis, & quietis futuræ in
Pleromate præcognoscunt.

§. XXVI.

Doctrina Incarnationis. Eucharistia.

Substantia Doctrinæ, quam S. Irenæus
 in libro tertio probat, hæc est; uni-
 cum esse Deum Patrem, eundemque, qui
 Mundum creasset, & Legem dedisset;
 unum, & solum JESUM Christum, & u-
 num Spiritum S. a Patre, & Filio distin-
 ctum, qui nobis gratiam, & necessaria
 salutis auxilia tribueret. Filium Dei ve-
 re esse Dominum, & verum Deum, cum
 in Psalmo quadragesimo quarto uterque
 Deus nominetur, Filius unctioem reci-
 piens, & Pater unctioem tribuens. Post
 multa alia concludit; JESUM Christum
 Deum nominari, ea ratione, quæ nulli
 alteri filiorum Adæ congruere possit, sed
 quæ

e. 6.

c. 17. 18.

c. 19.

c. 6.

c. 21.

quæ indicet, ipsum esse proprie Deum, & Dominum. Esse etiam vere Deum, & hominem secundum Scripturas, quæ ea omnia, quæ Christo ut homini passibili, & contempto convenire possent; designassent, & ex altera parte, ea, quæ ut Deo omnipotenti, & glorioso convenirent. Christum non esse filium Joseph, sed tantum Mariæ Virginis, habuisse veram carnem, sicut nostram, ab Adamo propagatam. Non ad speciem, sed revera passum esse; incarnationis finem fuisse salutem hominum, qui cum seipsum salvare non potuissent, Christi indigissent auxilio. Hæc S. Irenæus amplissime ex Scripturis demonstrat.

In libro quarto Doctrinam Catholicam potissimum ex verbis JESU Christi probat. De S. Evcharistia loquitur in sequentem modum; postquam Sacrificia externa sine charitate, & virtutibus internis inutilia esse ostendit, de JESU Christo loquens subdit: *Discipulos suos docuit, primitias Creaturarum suarum offerre Deo, non quasi his indigeret, sed ut grati animi affectum ostenderent, tum accipiens panem, qui est opus Creatoris, & gratias agens dixit: Hoc est corpus meum. Similiter accipiens calicem, ut nos credimus, opus Creatoris, sanguinem suum esse declaravit, & novam oblationem.*

Hist. Eccles. Tom. I.

S s

tio-

Sæculum II.
A. C. 180.

c. 23.

Lib. V. c. 14.

Lib. III. c. 22.

6. 32.

Sæculum II. *tionem novi Testamenti instituit, quam*
 A. C. 180. *Ecclesia sibi ab Apostolis traditam, jam*
Malach. 2. 11 *per universum mundum Deo offert, juxta*
Propbetiam Malachicæ; ab Oriente ad Oc-
cidentem Nomen meum inter Gentes glo-
rificatum est, & in omni loco Nomini meo
victima, & Sacrificium purum offertur.
 6. 34. p. 362. *Deinde pergit: Sunt oblationes apud nos*
sicut in veteri Testamento, erant tunc Sa-
crificia in Judaico populo, sunt Sacrificia
in Ecclesia, at species Sacrificii mutata
est, quia qui modo offerunt, jam non sunt
 Ibid. p. 363. *servi, sed liberi. Et inferius: Sola Ec-*
clesia hoc Sacrificium purum, opus ma-
nuum suarum, cum gratiarum actione
Deo offert. Judæorum Sacrificia cessa-
runt.

Ibid. *Postea iterum contra hæreticos ait:*
Quomodo certi esse poterunt, panem Ev-
charisticæ esse corpus Domini sui, & cali-
cem sanguinem suum? si eum Filium Crea-
toris non agnoscant? & quomodo dicunt,
carnem corpore, & sanguine Domini
nutritam, esse corruptioni subjectam, &
vitam non recipere? aut sententiam mu-
tent, aut sacrificare, quæ dixi, cessent. Si-
cut panis, qui de terra est, post invoca-
tionem divinam, non amplius est panis
comūnis, sed Evcharistia, duabus rebus
constans, una terrestri, & altera cælesti,
ita corpora nostra, dum Evcharistiam re-
cipiunt, non amplius sunt corruptibilia,
sed

sed spem resurrectionis habent. ()* Res
 duæ, ex quibus componi Evcharistiam
 dicit, sunt caro Jesu Christi terrestris,
 nostræ carni natura similis, & Spiritus
 ejus, id est, anima, & divinitas, per quam
 de cælo est, & cælestis dicitur. Rursus
 contra Marcionitas ait: *Quomodo ergo*
Dominus, si Filius est alterius Patris,
accipiens panem, qui est opus Creatoris,
declaravit, hunc esse corpus suum? Et
quomodo dixit, liquorem calici mixtum,
esse sanguinem suum? Et contra illos, qui
 negabant; carnem posse reddi incorru-
 ptibilem, aiebat: *Ex hoc sequeretur, Do-*
minum nos non redemisse sanguine suo,
& calicem Evcharistiæ, non esse comuni-
cationem sanguinis sui, nec panem, quem
frangimus, corporis sui communicatio-
nem.

§. XXVII.

Vera Ecclesia.

Tum S. Irenæus obedientiam Ecclesiæ
 præstandam his commendat: *Obe-*
diendum est Presbyteris, qui sunt in Ec-
clesia; qui ab Apostolis successionem acce-
perunt, sicut demonstravimus, qui cum
successione in Episcopatum gratiam certæ
veritatis obtinuerunt secundum benepla-
 citum

S s 2

citum

(*) Quid clarius ad declarandam Christi
 præsentiam in Evcharistia dicere potuisset?